PETROLUL —

„LA UN PAS DE FERICIRE"?

După două campionate, încheiate consecutiv „pe muchie de cuțit" (ultimul într-o conjunctură cu puține șanse de supraviețuire în prima divizie) și după un debut, în actuala ediție, plin de incertitudini, traumatizat de severa înfrîngere suferită la Bacău în etapa a doua (0—5), Petrolul și-a regăsit — am putea spune — aproape miraculos busola, instalîndu-se la capătul primelor 15 etape pe locul doi în ierarhia fotbalului nostru!

O veritabilă lovitură de teatru din partea unei formații care, renăscînd din propria-i cenușă, asemenea păsării Phönix și reamintindu-și la un moment dat de anii marilor sale performanțe, a găsit, după lungi căutări, surprinzător de simplu, calea unor realizări demne de tradiția sa. Cum a fost posibilă această spectaculoasă revenire a fotbalului ploieștean pe primul plan al celei mai importante competiții interne? Care sînt temeiurile în baza cărora s-a produs saltul acesta — să recunoaștem, neașteptat de vertiginos — de la periferia clasamentului în fotoliile rezervate laureaților? Cui și în ce măsură trebuie atribuite meritele finișului impresionant care a readus, după o lungă așteptare, echipa antrenată de cuplul **C. Cernăianu — N. Marinescu** la un pas de fericire?

Iată întrebări cărora vom încerca să le găsim răspunsul potrivit în rîndurile ce urmează.

VENISE VREMEA

Întoarcem filele istoriei campionatului republican **și ne oprim, în urmă cu cinci ani, la ultimul titlu cucerit de formația ploieșteană.** Ne reamintim cu plăcere și unsprezecele de bază urcat atunci pe prima treaptă a podiumului învingătorilor: M. Ionescu — Pahonțu, Boc, Florea, Mocanu — Iuhasz, Dragomir — Moldoveanu, Dridea I, Badea, Dridea II și avem în față imaginea unei echipe mature care însă, în angrenajul său de ansamblu, dădea vădite semne de uzură. Grijulie, conducerea tehnică a încercat să preîntîmpine, într-o fază incipientă a depresiunii, prăbușirea. Și a început din mers **o acțiune de reconstrucție, de revitalizare a lotului, procedînd la remanieri și încercări, renunțări și promovări, toate acestea și cu intenția restructurării stilului de joc și a adaptării acestuia la noile condiții valorice ale efectivului de jucători.** A fost o muncă grea, plină de răspundere și — de ce să nu recunoaștem — de riscuri. Spunem acest lucru gîndindu-ne în primul rînd la faptul că o mare parte din epigonii vechilor petroliști proveneau fie direct de la juniori, fie din categorii competiționale inferioare Diviziei A. În total, zece nume noi cu certe posibilități și dorință de afirmare care s-au străduit din răsputeri să reînvie tradiția unei echipe înscrisă cu majuscule în istoria fotbalului nostru: **Cringașu, Gruber, Bădin, Dincuță, Moraru, Oprișan, Cotigă, Stroe, Ciucu și Stelian.**

Au urmat ani de grele încercări cu speranțe și decepții, cu promisiuni și satisfacții neîmplinite, cu rostogoliri și zvîcniri, uneori disperate, de a scăpa din cercul periculos rezervat condamnaților la retrogradare. Ecoul ultimului titlu cucerit în 1966 se stinsese de mult, făcînd loc unei situații dramatice din care, la sfîrșitul campionatului trecut, se părea că nu se mai poate ieși. Și, totuși, în lupta aceasta crîncenă dintre viață și moarte, prima a ieșit în cele din urmă biruitoare. După unii, miraculos acest loc doi ocupat la capătul primelor 15 etape, după alții, accidental, sau favorizat de circumstanțe.

În realitate, însă, se pare că venise vremea. Vremea împlinirilor mult așteptate și poate că amînate cu un an sau măcar cu un sezon, dacă n-ar fi fost accidentul din toamna anului 1969, nefericitul eveniment care a provocat intoxicarea în masă a echipei ploieștene, anulînd totodată efectele pregătirii sale în vederea campionatului.

Că n-a fost o simplă întîmplare ascensiunea spectaculoasă a Petrolului spre vîrful piramidei competiționale interne ne-o dovedește și comportarea excelentă a formației de tineret-rezerve (antrenor L. Maroși), clasată pe locul doi, la egalitate de puncte cu liderul, ca și performanța realizată de reprezentanții schimbului de mîine, juniorii prof. Gh. Dumitrescu, campioni de toamnă în seria a șaptea! Un veritabil asalt concentric vizînd cucerirea cotei rezervată învingătorului absolut. Rezultat firesc al unei munci căreia îi venise vremea să-și arate roadele.

DE LA AGONIE LA EXTAZ

Așadar, Petrolul a reușit — în ciuda acelui final zguduitor din campionatul trecut și a unui început incert, șovăitor în cel actual — să se redreseze încet, dar sigur, pînă la granița marilor sale realizări din trecut, parcurgînd într-un timp relativ scurt, drumul de la agonie... la extaz. Pe o diagramă reprezentînd evoluția comparată a echipei din perioadele de vîrf (1965—1966) și depresiune (1969—1970) — ambele considerate numai în sezonul de toamnă — curba comportării din prima jumătate a acestui campionat (1970—1971) ne apare în tabelul I sub forma unei diagonale constant ascendentă între două evoluții aproape liniare, plasate paralel și în antiteză la cei doi poli ai performanței.

Semnificativă și explicabilă în același timp această situație. Cum? Antrenorul, prof. C. Cernăianu, o atribuie **dorinței de reabilitare a jucătorilor, creșterii maturității lor competiționale, sprijinului material și moral primit și, pe această bază, angajării — uneori fără rezerve — în pregătire și joc.** În practica lucrurilor aceasta s-a tradus în primul rînd printr-o mai bună organizare și consolidare a apărării — pivotul forte, tradițional al acestei echipe, adevărată pepinieră și școală de fundași centrali în fotbalul nostru (N. Marinescu, dr. Georgescu, Fronea, Florea, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Boc, Bădin, Stoicescu și recent Mocanu). **Soliditatea sistemului defensiv** petrolist ne-o confirmă și numărul relativ mic de goluri primite (15) care ar fi putut fi și mai redus, aproape de recordul absolut al campionatului, fără accidentul de la Bacău. În al doilea rînd, prin **stabilirea unui echilibru mai constant între apărare și atac, care a avut drept consecință creșterea eficacității generale și realizarea — pentru prima oară în ultimii cinci ani — a unui golaveraj pozitiv (+5).** Și, în sfîrșit, în al treilea rînd, prin **reconsiderarea spiritului ofensiv în ansamblu și individual.**

Toate acestea, bineînțeles, grefate pe fondul unei capacități fizice bune și a unui proces de instruire bine dirijat, care a urmărit promovarea unei concepții de joc mai realiste, mai aproape de accepția modernă a fotbalului.

CINE N-ARE BĂTRÎNI...

Sînt încă mulți aceia — și nu numai din rîndul suporterilor — care apreciază întreruperea coborîrii echipei pe toboganul clasamentului și redresarea ei ulterioară, drept un efect direct al revenirii în formație a grupului de „bătrîni", refuzați la un moment dat și ieșiți din actualitate. După cum sînt și mulți care consideră acest lucru o simplă coincidență. Și într-un caz și în celălalt, credem că este vorba de poziții pur subiective, de exagerări care pun pe nedrept la îndoială străduința și efortul colectiv, elemente cheie într-o acțiune de talia aceleia desfășurată de Petrolul în ultimii ani.

Ceea ce însă nu poate fi trecut cu vederea este faptul că reîncadrarea în echipă a lui Mihai Ionescu și Mircea Dridea în etapele a patra și respectiv a cincea, s-a dovedit nu numai un act de justețe sportivă, ci și o măsură inspirată care a avut darul să stimuleze spiritul de echipă, să mobilizeze pe jucătorii mai tineri în jurul unei idei generoase care-și propunea reînvierea vechilor și frumoaselor tradiții fotbalistice ploieștene. Dridea, M. Ionescu și alături de ei Mocanu, toți trei adevărați seniori ai gazonului, s-au arătat demni de încrederea acordată, punînd în joc întreaga lor experiență și îndeminare în slujba interesului colectiv. Exemplul lor confirmînd, în același timp, și forța adevărului exprimat de cunoscuta zicală românească, „cine n-are bătrîni, să-i cumpere". Petrolul i-a avut și-i are. Dar a uitat un timp de ei. Pentru ca într-un moment de dreaptă judecată să-i reconsidere integral și să le dea posibilitatea să contribuie efectiv la revenirea echipei lor pe linia de plutire.

LA COTA REALITĂȚII

„Să nu ne amețim cu rezultatele obținute în prima parte a campionatului", spunea la ședința de analiză a secției de fotbal antrenorul C. Cernăianu. **„Să confirmăm mai întîi ceea ce am realizat pînă acum, propunîndu-ne înainte de toate a juca mai bine și apoi să țintim a depăși succesul din prima parte a campionatului"**, era de părere Mircea Dridea. **„Mai avem încă multe găuri de acoperit în pregătire și joc pînă la nivelul posibilităților noastre maxime"**, apreciau cu mult simț al realității Bădin, N. Ionescu, Grozea și Plopeanu — portarul echipei de tineret. **„Ne așteaptă un retur greu, cu multe jocuri în deplasare și adversari hotăriți să nu ne menajeze veleitățile de protagoniști ai competiției"**, atrăgea atenția Mocanu.

Și, ascultînd toate acestea, în minte ne-au apărut numai cîteva din insuficiențele care s-au opus și continuă să se opună unui ritm mai alert în consolidarea echipei: jucători în majoritate tineri, proveniți din categorii inferioare, cu o bază fotbalistică incompletă; incertitudinile în stabilirea unei formule optime de atac; eficacitatea scăzută a jocului în deplasare; lipsa de seriozitate a unora dintre componenții echipei ca și manifestarea unor tendințe nejustificate de automulțumire și pe alocuri, de infatuare; scăderea accentuată a rezistenței fizice și morale în finalurile de repriză — așa cum rezultă și din datele tabelului II. Carențe care evident nu au putut scăpa nici atenției și nici preocupărilor conducerii tehnice ploieștene și de care depinde în mare măsură răspunsul la întrebarea pe care astăzi și-o pun mulți...

ISTORIA SE REPETĂ?

Este vorba, desigur, de acea parte a istoriei fotbalistice în care numele Petrolului s-a înscris în capul coloanei primei noastre divizii. Ultima oară, în ediția 1965—1966, după ce în turul aceluiași campionat încheiase întrecerea pe locul doi în clasament cu 19 puncte — patru dintre ele realizate în deplasare, cu 8 jocuri cîștigate și 3 egale și cu un golaveraj pozitiv, realizat în principal pe seama aportului apărării. O asemănare izbitoare cu datele obținute și în prima parte a actualei ediții divizionare! Cu o singură deosebire pe care scurgerea timpului nu a putut să o evite. Formula de echipă. Din ultimul „unsprezece" campion nu mai „supraviețuiesc" astăzi decît M. Ionescu, Mocanu, Iuhasz, Dridea și undeva pe la tineret, Florea, suficienți — după unii — ca să dea formației impulsul necesar unei relansări către titlu, de pe poziția aceluiași loc ocupat în urmă cu cinci ani. Deși, după părerea altora, fiecare campionat — avînd istoria sa proprie — nu se repetă, chiar dacă coincidențele te îndeamnă uneori să crezi acest lucru.

Ce va fi mai departe? În cuvîntul lor la ședința de analiză, jucătorii au manifestat o atitudine destul de rezervată în privința eventualelor șanse la cucerirea unui nou titlu republican. Luciditate? Modestie? Neîncredere în forțele proprii? În fond, deși nimeni nu le pretinde un pronostic care să-i angajeze, tuturor le era clar că adevăratul răspuns nu poate fi dat decît în maniera de pregătire, în comportarea de pe teren și în dorința unanimă de a duce lupta, în orice împrejurări, pînă la capăt.

Este, de altfel, tocmai ceea ce sublinia, în conținutul său, și îndemnul unuia dintre conducătorii echipei — cunoscutul epigramist av. Mircea Ionescu-Quintus — îndemn exprimat sub forma unui catren, primit de toți cu o adeziune nedisimulată:

„V-o spun clar, fără înconjur/ Fără ca să vă tămîi:/ Stînd atît de bine-n tur/ Hai, acum, la locu-ntîi!".

Mihai IONESCU

LOTUL PLOIEȘTENILOR

	JUCĂTORI FOLOSIȚI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	MIHAI IONESCU	12	1039	7 75
2	STELIAN	4	311	6 25
3	GRUBER	15	1350	7 40
4	BĂDIN	13	1034	6 54
5	MOCANU	15	1350	7 75
6	NIC. IONESCU	15	1350	7
7	CRÎNGAȘU	15	1055	6 73
8	JUHASZ	13	1078	7 08
9	MORARU	14	1052	7
10	STROIE	5	162	5 66
11	PETRUT	13	1144	7 23
12	DINCUȚĂ	15	1274	6 80
13	DRIDEA	6	505	7
14	GROZEA	14	1172	6 43
15	OPRIȘAN	5	223	6
16	COTIGĂ	5	245	5 50
17	CIUCU	3	270	6 33
18	IORDACHE	3	180	6
19	CONSTANTIN	1	20	5
20	DEMETER	1	18	5
21	COSAREC	1	15	—

TABELUL I

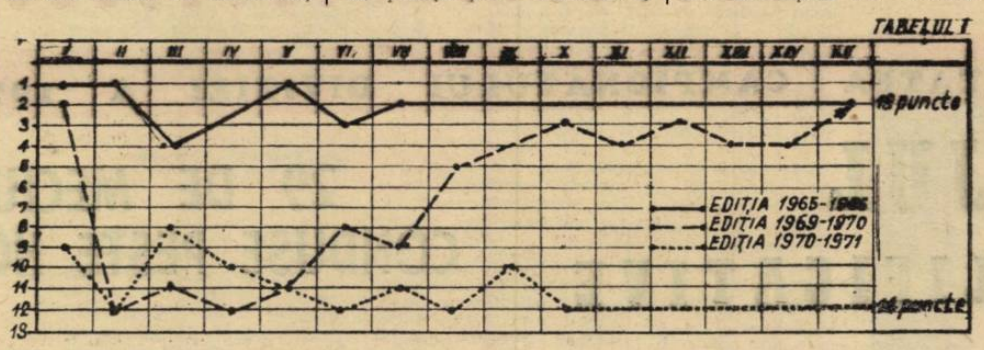

TABELUL II

MINUTE	0	15	30	45	60	75	TOTAL
CALIFICATIVE							
GOLURI MARCATE	4	3	3	6	3	1	20
GOLURI PRIMITE	1	1	4	3	3	3	15
SCHIMBĂRI DE JUCĂTORI	-	-	2	8	10	3	23

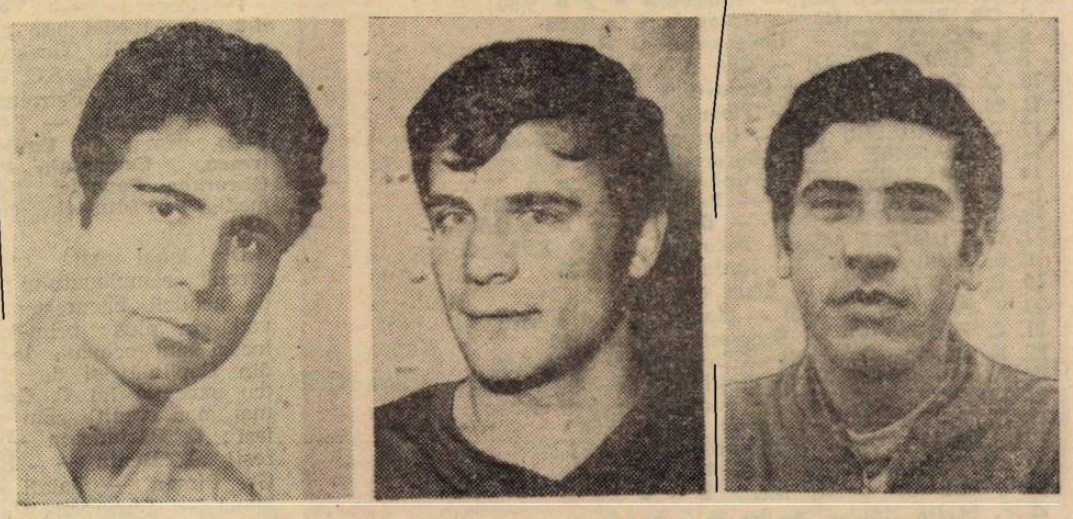

Trei din jucătorii de bază ai Petrolului — ediția 70/71: Mocanu, Bădin, Grozea, toți trei componenți ai loturilor naționale.